

عنوان مقاله:

تاثیر قطع آبیاری بر انتقال مجدد ماده خشک و برخی صفات زراعی در جو بهاره

محل انتشار:

مجله تولید گیاهان زراعی، دوره 4، شماره 4 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی تاثیر قطع آبیاری بر انتقال مجدد ماده خشک و برخی صفات زراعی در جو بهاره، آزمایش مزرعه ای در ایستگاه تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اردبیل در سال زراعی ۱۳۸۸ اجرا شد. آزمایش به صورت کرت های خرد شده در قالب طرح پایه بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار انجام شد. تیمارهای آبیاری شامل آبیاری معمول، عدم آبیاری و قطع آبیاری در مرحله گلدهی به عنوان عامل اصلی و چهار ژنوتیپ جو بهاره (EBYTW-۱۱، EBYTW-۲، EBYTW-۳ و EBYTW-۷) به عنوان عامل فرعی در نظر گرفته شد. نتایج نشان داد که میزان، کارایی و سهم ماده خشک انتقال یافته از اندام های مختلف هوایی گیاه به دانه با قطع آبیاری افزایش یافت، به طوری که سهم کل اندام های هوایی در تیمار عدم آبیاری و قطع آبیاری در مرحله گلدهی نسبت به شرایط آبیاری معمول در عملکرد نهایی دانه، به ترتیب ۸/۶۷٪ و ۳۸٪ درصد بالاتر برآورد شد. ژنوتیپ EBYTW-۲ در شرایط عدم آبیاری دارای میزان (ساقه و کل اندام های هوایی) و سهم (ساقه و میانگرم برگ پرچم) بیشتری از ماده خشک انتقال یافته به دانه بود. بالاترین کارایی ماده خشک انتقال یافته از ساقه و برگ به دانه از ژنوتیپ EBYTW-۳ و بالاترین کارایی ماده خشک انتقال یافته از میانگرم برگ پرچم متعلق به ژنوتیپ EBYTW-۱۱ بود که به ترتیب در شرایط عدم آبیاری و قطع آبیاری در مرحله گلدهی به دست آمد. ارتفاع بوته، طول سنبله و طول میانگرم برگ پرچم در شرایط عدم آبیاری نسبت به شرایط آبیاری معمول به ترتیب ۹/۳۳، ۵/۲۴ و ۹/۱۱ درصد کاهش یافت. عملکرد دانه و زیست توده در تیمار عدم آبیاری و قطع آبیاری در مرحله گلدهی نسبت به تیمار آبیاری معمول به ترتیب ۴/۴۷ و ۹/۱۶ درصد و ۶/۳۶ و ۹/۹ درصد کاهش یافت. ژنوتیپ EBYTW-۲ نسبت به سایر ژنوتیپ ها طول سنبله، وزن هزار دانه، عملکرد دانه و زیست توده بیشتری داشت.

کلمات کلیدی:

آبیاری، انتقال مجدد، صفات زراعی، عملکرد، جو بهاره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1803912>

